

ژورنال

شماره ۷۶۰

۱۸ ژوئن ۲۰۲۴ - ۲۹ خرداد ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: سوسن صابری

در این شماره ژورنال

خلع سلاح پزشکيان در دانشگاه

اصغر کریمی

نامه ده زندانی سیاسی، داستان ما یکی است!

سهیلا دالوند

ما دیگه رأی نمیدیم!

سوسن صابری

خطر گسترش سلاح‌های اتمی

گفتگو با محسن ابراهیمی

خلع سلاح پزشکيان در دانشگاه

اصغر کریمی

جلسه پرسش و پاسخ دانشجویان بامسعود پزشکيان کانديد اصلاح طلبان در روز یکشنبه ۲۷ خرداد، انعکاس فضای جامعه در آستانه سيرک انتخاباتی رژیم بود. بیانيه‌هایی که در این جلسه قرائت شد در واقع محاکمه نظام و خامنه‌ای و ارگان‌های سرکوب و جنایت حکومت بود.

بیانيه‌ها ظاهر پرسش داشت؛ اما اعلام موضع دانشجویان بود و دست پزشکيان را کاملاً رو کرد. یک تم اصلی این بیانيه‌ها در مورد بی‌اختیاری رئیس جمهور در مقابل خامنه‌ای و زدن زیر آب خامنه‌ای

بود.

در این بیانیه‌ها خطاب به پزشک‌ها از کشتار دی ۹۶ و آبان خونین ۹۸ و شلیک به سر و سینه معترضان گفته شد و از نبود امنیت در دانشگاه به دنبال "جنبش زن زندگی آزادی"، از قانون حجاب اجباری و ربودن زنان به جرم بی‌حجابی، سرکوب دانشجویان شریف و حمایت اصلاح‌طلبان از قاتلان مردم. گفتند رابطه‌تان (رابطه اصلاح‌طلبان) را با آبان خونین مشخص کنید. در بیانیه دانشجویان شریف گفته شد که آن بیماری که مردم را به بالین مرگ کشاند کرونا نبود و ویروس خودکامگی بود. گفتند از فریب هر روزه شما بیزاریم و تاریخ مصرف اصلاح‌طلبان برای مردم گذشته است. تک‌تک جملات با تشویق دانشجویان روبرو شد.

سؤالات و کنایه‌ها چنان علیه خامنه‌ای بود که پزشک‌های خواست احترام خامنه‌ای را نگهدارند و اینکه او در رهبر ذوب شده است. گفت اختیاری در مورد زندانیان سیاسی ندارد. حجاب اجباری هم قانون است نمی‌توان تغییرش داد. در زمینه اقتصادی و امنیت دانشگاه‌ها هم وعده‌ای نداد. یعنی دیگر وعده‌ای هم ندارند بدهند. دوستی می‌گفت پزشک‌های را در دانشگاه لخت کردند و این در واقع لخت کردن لشکر مضمحل شده اصلاح‌طلبان بود.

آنچه در این جلسه گذشت، سایه سنگین انقلاب زن زندگی آزادی، زنده‌بودن دانشگاه و مسئله مقاومت زنان علیه حجاب اجباری بود. سایه سنگینی که با آیین‌نامه‌های شداد و غلاظ خطاب به کاندیدها شروع شد که مبادا از هم انتقاد کنند، مبادا علیه

رئییسی چیزی بگویند، مبادا همدیگر را و فساد و دزدی‌ها را افشا کنند و حتی مبادا از نظر سنجی‌ها در مورد آرای کاندیدها حرفی بزنند. می‌دانند که جامعه خشمگینی در مقابل کل آنها و مضحکه انتخاباتشان قرار دارد و هر شکافی یا هر افشاگری علیه یکدیگر می‌تواند دروازه ورود مردم به صحنه باشد. اما مردم چه در جریان این نمایش و چه با هر اتفاق دیگری دروازه ورود خود به صحنه سیاست را باز خواهند کرد.

نامه ده زندانی سیاسی، داستان ما یکی است!

سهیلا دالوند

ده زندانی سیاسی زن در زندان اوین، محبوبه رضایی، هستی امیری، سمانه اصغری، سکینه پروانه، مریم یحیوی، ناهید تقوی، نرگس محمدی، آنیسا اسداللهی، سپیده قلیان و گلرخ ایرایی، طی نامه‌ای در رابطه با اعدام ده زن بهایی در سال شصت، نوشتند: "این زنان با هم به قتلگاه برده شدند و در مقابل چشم دیگری به ترتیب اعدام شدند. تا آخرینشان که نوجوانی زیر ۱۸ سال بود که طبق معاهده‌های بین‌المللی کودک محسوب می‌شود و پیش از بازداشت مشغول به تحصیل بود و تدریس به کودکان خردسال. نوجوانی که تنها تضادش با

سیستم باور و عقیده‌ای بود که در زندگی اجتماعی‌اش نیز نمودی نداشت. “ در این نامه همچنین آمده که به دنبال سال‌ها هم‌زیستی در زندان با زنان بهائی و مشاهده فشارها و محرومیت‌هایی که به سبب تفاوت عقیده بر آنها و خانواده‌هایشان اعمال شده و شنیدن روایت‌هایشان از گذشته تا کنون و قیاس آن با آنچه همواره بر دگراندیشان و مخالفین تحمیل می‌شود دریافته‌اند که در واقعیت “داستان ما یکی است.”

جمهوری اسلامی از همان اوایل حاکمیت جنایت‌کارانه‌اش، هدفمند و سازمان‌یافته برای سرکوب و شکست انقلاب، ده‌ها هزار زندانی سیاسی را به جوخه‌های مرگ سپرد و به دنبال آن دست به زندانی کردن و کشتار باورمندان به مذاهب دیگر زده

و در حقیقت نسل کشی براه انداخت. اما خانواده‌های جان‌باختگان، جنبش دادخواهی، زندانیان سیاسی و خانواده‌هایشان در مقابل این هولوکاست اسلامی ساکت نشدند، قدرتمندتر شدند و اجازه ندادند که یاد عزیزانشان به دست فراموشی سپرده شود.

و امروز می‌بینیم که چگونه زندانیان سیاسی - عقیدتی از درون زندان‌ها در اعتراض به اعدام ده زن بهایی اعلام می‌کنند که داستان ما یکی است. به‌درستی داستان ما یکی است و تنها با اتحاد و همبستگی می‌توان آینده‌ای رارقم‌زد که هیچ انسانی به دلیل تفکر، باور و عقیده و مخالفت سیاسی در زندان نباشد و یا حق حیات از او گرفته نشود.

ما دیگه رأی نمیدیم!

سوسن صابری

بازنشستگان تأمین اجتماعی، فرهنگی و فولاد در تداوم یکشنبه‌های اعتراضی، یکشنبه ۲۷ خرداد در چند شهر از جمله تهران، اصفهان، اهواز، کرمانشاه، همدان، شوش، هفت تپه و کرخه دست به تجمعات اعتراضی زدند. در این اعتراضات علاوه بر طرح خواسته‌هایشان شعارهایی از جمله: تجمع، اعتراض حق مسلم ماست، اتحاد اتحاد علیه فقر و فساد، روسری رو رها کن فکری به حال ما کن، سر دادند. بازنشستگان معترض علاوه بر این شعارها موضعشان علیه سیرک انتخابات رژیم را هم با شعار «دروغ زیاد شنیدیم، ما دیگه رأی نمیدیم»

اعلام کردند.

بازنشستگان با این شعار حرف دل اکثریت مردم را زدند. اکثریتی که دروغ و فساد و دزدی و اختلاس و سرکوب و زندان حکومت اسلامی سرمایه‌داران را با گوشت و پوستشان لمس کرده‌اند. حنای سیرک و شوی مسخره عده‌ای دزد و قاتل، از هر جناح و دسته‌ای، دیگر برای مردم رنگی ندارد. سال‌هاست که ماجرای اصلاح‌طلب و اصول‌گرا دیگر تمام شده است. مردم رأیشان را در انقلاب زن زندگی آزادی و با اعتراضات هر روزه داده و می‌دهند.

علاوه بر اعلام عدم شرکت در نمایش انتخابات در جریان اعتراضات خیابانی، اقدامات مؤثر

دیگری را هم می‌توان در دستور گذاشت. صدور بیانیه و اعلام عدم شرکت در این سیرک دزدها و قاتل‌ها از طرف تشکل‌های کارگران، بازنشستگان، معلمان، دانشجویان، انجمن‌های مدافع حقوق زنان و کودکان، انجمن‌های مدافع محیط‌زیست و فعالین حقوق مدنی و زندانیان سیاسی چه جداگانه و چه به طور دسته‌جمعی از جمله اقدامات بسیار مهمی است که یکبار دیگر موجودیت رژیم را به چالش می‌کشد. در همین راستا ۵۰ نهاد و تشکل و سازمان مختلف، تشکل‌هایی که کارزار علیه اعدام را براه انداختند، با اعلام یک فراخوان جهانی مردم را به اعتراض علیه این نمایش رژیم دعوت کرده‌اند.

سال‌هاست که رأی ما مردم، سرنگونی است و رژیم این را می‌داند و از همین حالا از پیش‌بینی

عدم شرکت مردم به وحشت افتاده است. مضحکه
انتخاباتش را بر سرش خراب می کنیم.

خطر گسترش سلاح‌های اتمی

گفتگو با محسن ابراهیمی

سوسن صابری: آخرین گزارش مؤسسه بین‌المللی تحقیقات صلح SIPRI نشان می‌دهد که تعداد سلاح‌های اتمی آماده استفاده در سطح جهان افزایش پیدا کرده و علاوه بر این تمامی ۹ کشور دارای سلاح اتمی مشغول مدرن‌سازی این سلاح‌ها هستند. جمهوری اسلامی هم هدف دست‌یافتن به این سلاح را با تمام توان دنبال می‌کند. سؤال اینجاست. چه اوضاع و شرایط سیاسی و اقتصادی موجب برجسته‌تر شدن اهمیت سلاح‌های اتمی و کاربرد آنها در چند سال اخیر شده است؟

محسن ابراهیمی: ۸۰ سال از دو انفجار مهیب اتمی بر سر هیروشیما و ناگازاکی می‌گذرد. دو انفجاری که ۲۰۰ هزار انسان را نابود کرد. توجیه فرماندهان نظامی آمریکا این بود که فقط با یک حمله اتمی می‌شود ژاپن را به تسلیم واداشت. اما همان موقع در اظهارات وزیر خارجه ترومن حقیقت پشت این تصمیم فاجعه‌بار برملا شد، وقتی گفت قدرت ویرانگر بمب اتم هم به جنگ پایان می‌دهد و هم آمریکا در موقعیت مسلط برای جهت‌دادن به مسیر جهان بعد از جنگ قرار می‌گیرد. این دومی هدف اصلی بود.

از آن فاجعه هشتاد سال گذشته است، جنگ سرد و رقابت دو ابرقدرت وقت پایان یافته است، اما در همان دوران جنگ سرد و به‌مثابه محصول مستقیم

رقابت‌های جنگ سردی، نیروهای ویرانگر تازه‌ای
مثل جنبش اسلام سیاسی، حکومت اسلامی در
ایران، مجاهدین و طالبان در افغانستان، داعش
در سوریه و عراق، نیروهای قوم‌پرست و فاشیست
در ویرانه‌های بلوک شرق، چین به‌مثابه ابرقدرت
جدید سرمایه‌داری، روسیه تحت سلطه پوتین و
آرزومند احیای امپراطوری روسیه در صحنه سیاسی
جهان عروج کرده‌اند و کل جهان سرمایه‌داری
و سیاستمدارانش بارها دنیا را به پرتگاه جنگ
گسترده و ویرانگر جهانی نزدیک کرده‌اند. یادآور
می‌شوم که در همان پایان جنگ سرد، حمله
ویرانگر آمریکا به عراق برای حفظ هژمونی‌اش بر
جهان، زمین را برای عروج باندهای هار اسلامی
شخم زده بود.

رقابت بر سر تأمین هژمونی در جهان سرمایه‌داری می‌تواند جهان را بار دیگر وارد جنگی گسترده در مقیاس جهانی وارد کند. اگر در آگوست ۱۹۴۵، فقط آمریکا مسلح به تعداد محدودی بمب اتم بود، امروز در زرادخانه‌های ۹ کشور قریب ۱۰ هزار کلاهک اتمی انبار شده است که از میان آنها ۲۱۰۰ کلاهک اتمی در حالت آماده‌باش بر روی موشک‌های قاره‌پیما قرار گرفته‌اند. تصورش سخت نیست که اگر حتی چند تا از این دولت‌ها در رقابت بر سر هژمونی سراغ تعدادی از بمب‌های مدرن شده‌شان بروند، دنیا با چه فاجعه هولناکی روبرو خواهد شد!

سوسن صابری: کمونیست‌ها، مدافعین محیط‌زیست، و کلاً مردم انسان‌دوست جهان

مخالف سلاح‌های اتمی به دلیل قدرت آنها در تخریب وسیع و کشتار انسان‌ها هستند. علاوه بر دلایل فوق باید هدف جمهوری اسلامی که همانا مسلح کردن تروریسم اسلامی به سلاح اتمی است را اضافه کرد. برای مقابله با سلاح‌های اتمی و امکان دستیابی رژیم اسلامی به آن چه باید کرد؟

محسن ابراهیمی: زرادخانه‌های جهان باید از هرگونه سلاح هسته‌ای پاک شود که صرفاً ابزار قدرت‌های سرمایه‌داری جهان بر سر هژمونی به قیمت قربانی کردن تعداد بی‌شماری از انسان‌ها است. فقط با یک جنبش بسیار قدرتمند، همبسته و جهانی، با دخالت وسیع شهروندان جهان و نهادهای بین‌المللی مخالف سلاح اتمی، تحت فشار بسیار قدرتمند افکار عمومی شهروندان، می‌توان

به رقابت افسارگسیخته برای افزایش سلاح‌های هسته‌ای مهار زد.

جمهوری اسلامی از همان اول البته مخفیانه به طور سازمان‌یافته برای ساخت بمب هسته‌ای کار کرده است و هر چقدر حکام اسلامی از طرف مردم بیشتر احساس خطر کرده‌اند، عزمشان برای رسیدن به سلاح هسته‌ای جزم‌تر شده است. تبدیل شدن به یک قدرت منطقه‌ای اتمی در استراتژی بقای جمهوری اسلامی همچنان جایگاه درجه اول را دارد.

ما که هدف بلافاصله مان سرنگونی جمهوری اسلامی است، به طریق اولی تلاش و مبارزه می‌کنیم که حکومت اسلامی هرگز به سلاح هسته‌ای مسلح

نشود. مسلح شدن حکومت اسلامی به کلاهک اتمی یعنی اتمی شدن تروریسم اسلامی، یعنی اتمی شدن "ویرانگران انسانیت"، یعنی اتمی شدن حکومتی که تا همین حالا بدون سلاح هسته‌ای هم کارنامه سنگینی از جنایت علیه بشریت زیر بغلش است، یعنی ناامن شدن بیش‌ازپیش زندگی مردم در ایران و منطقه و جهان.

حکومت اسلامی تا سرکار است، هرگز از تلاش برای ساخت بمب اتم دست نخواهد کشید. خطر هسته‌ای شدن جمهوری اسلامی فقط زمانی غیرممکن خواهد شد که ما مردم خود این حکومت را از هستی ساقط کنیم. کاری که فقط با یک انقلاب ممکن است. اما تا آن لحظه، باید تلاش کنیم در کنار جنبش‌های مختلف علیه

این حکومت، مبارزه علیه اتمی شدن حکومت در داخل به یک جنبش قدرتمند تبدیل شود. بعلاوه، یک وجه مهم تلاش ما باید این باشد که در کنار بایکوت سیاسی جمهور اسلامی، هرگونه دسترسی این حکومت به تکنولوژی و وسایل موردنیاز برای رسیدن به بمب هسته‌ای قطع شود.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال